

Рядком із вірша слобожанина родом, поета Олександра Олеся назвали в Музеї місцевого самоврядування Харківщини меморіальні бесіди. Їх було приурочено до Дня пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років.

24 листопада 2016 р. завідувачка музею Марія Чумак зустрілася із старшокласниками Харківської ЗОШ № 77. У класній кімнаті вона створила своєрідний куточок згадок, використавши старий вишитий рушник, а також додала книжки валківської дослідниці того страшного періоду історії Тамари Поліщук, різноманітні публікації наших днів. У розповіді були використані спогади свідків голодомору. Дитиною бачив на вулицях тодішньої української радянської столиці – Харкова опухлих від голоду, обірваних своїх ровесників Олексій Олександрович Іваницький – онук відомого фотомайстра О.Іваницького. Запис його голосу з особливою увагою слухали учні 9-го та 11-го класу.

25 листопада вже в самій музейній експозиції, розташованій у Держпром, була проведена ще одна зустріч. Цього разу учасниками меморіальної бесіди стали студенти філологічного факультету Харківського національного педагогічного університету ім. Г.С.Сковороди – активісти студентського самоврядування. Для них цитувалися факти із досліджень Інституту історії Національної Академії наук України, опубліковані архівні документи із грифом «Цілком таємно». Так, була прийнята таємна Директива Харківського облвиконкому про вилучення із сільрад і загсів книг реєстрації смертей за листопад 1932 -1933 рр. для подальшого зберігання у таємній частині райвиконкомів. Але й у цих книгах жахливого обліку писалося напроти імен дітей куркулів і одноосібників, колгоспників і службовців – «причина смерті не встановлена», а про тих, кому 60 чи трохи більше – «помер від старості». Щоб зрозуміти, якими ж були реальні причини злочину проти народу, і були проведені ці музейні бесіди пам'яті.

